

Ο Λικύμνιος ήταν γιος του βασιλιά της Τίρυνθας, Ηλεκτρίονα. Ο ανιψιός του, Τληπόλεμος, τον σκότωσε κατά λάθος. Κατά τα τότε έθιμα, υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει την χώρα. Πήγε στη Ρόδο και έστησε αποικία, της οποίας έγινε βασιλιάς. Βασίλευσε πολλά ευτυχισμένα και ειρηνικά χρόνια, ώσπου ήρθε η ώρα της εκστρατείας εναντίον της Τροίας. Συμμετείχε σ' αυτήν επικεφαλής δύναμης εννέα πλοίων. Δεν ξαναείδε τη Ρόδο. Σε μια μάχη, τον σκότωσε ο Σαρπηδόνας (εγγονός και συνονόματος με τον αδελφό του Μίνωα), βασιλιάς της Λυκίας και σύμμαχος του Πριάμου.

Ο πρώτος Μήλος ήταν ένας νεαρός από την Δήλο που μετανάστευσε στην Κύπρο, όπου γνώρισε τον Άδωνη και συνδέθηκε μαζί του. Γνώρισε και την βασιλοπούλα Πελία (κατά μία εκδοχή, αδελφή του Άδωνη), την παντρεύτηκε κι απέκτησε γιο τον Μήλο, τον δεύτερο. Όπως έχει αναφερθεί, ο Άδωνης είχε γεννηθεί από την ανόσια ένωση του βασιλιά Θείαντα της Ασσυρίας με την κόρη του, Σμύρνα.

Όταν ο Μήλος έμαθε τον θάνατο του Άδωνη, βρήκε ένα δέντρο και κρεμάστηκε από τα κλαδιά του, μη αντέχοντας τον χαμό. Το δέντρο ονομάστηκε μηλέα (μηλιά). Βλέποντας τον άντρα της νεκρό, η Πελία αυτοκτόνησε. Η θεά Αφροδίτη λυπήθηκε με όλο αυτό το δράμα κι έκανε τον πρώτο Μήλο φρούτο της μηλέας (μήλο). Και την Πελία, τη μεταμόρφωσε σε περιστέρι. Έμεινε ο δεύτερος Μήλος, γιος του πρώτου. Η Αφροδίτη τον διέταξε να πάρει τους συντρόφους του και μετοικήσει σ' ένα νησί του Αιγαίου. Ο ήρωας βρήκε το νησί, εγκαταστάθηκε κι έγινε επώνυμός του: Είναι η Μήλος.

Τον ίδιο καιρό, στο διπλανό νησί έφτασε, το εποίκησε κι έγινε επώνυμός του ο Κίμωλος. Το νησί ήταν γνωστό και ως Εχινούσα (νησί με έχιδνες: οχιές). Άλλωστε, στην Κίμωλο βρέθηκαν χάλκινα νομίσματα με παράσταση θαλάσσιας έχιδνας.

Στη Ζάκυνθο και στην Κέρκυρα

Γνωρίζουμε ότι ο πρόγονος των Τρώων, Δάρδανος, γεννήθηκε στη Σαμοθράκη. Ο Στράβωνας τοποθετεί την γέννησή του στην Αρκαδία. Κι ανάμεσα στους γιους του αναφέρεται κι ο Ζάκυνθος.

Η Ψωφίδα ήταν κόρη του Ξάνθου, εγγονή του Ερύμανθου, δισέγγονη του Αρκάδα. Από αυτήν πήρε το όνομα Ψωφίδα η παλαιότερα ονομαζόμενη Φήγεια, πόλη της Αρκαδίας στα σύνορα με την Ηλεία.

Είτε ξεκινώντας από την Τροία είτε όχι, ο Ζάκυνθος βρέθηκε στην Ψωφίδα, συγκέντρωσε κάμποσους άνδρες, κατέβηκε στην παραλία και πέρασε στο απέναντι νησί, την Υρία, όπου έκτισε αποικία. Την ονόμασε Ζάκυνθο και με αυτό το όνομα έγινε γνωστό ολόκληρο το νησί. Ήταν το 1500 ή 1475 π.Χ. σύμφωνα με την χρονολόγηση της μυθολογίας.

Βορειότερα, το νησί των Φαιάκων, η Σχερία, ήταν γνωστό και με τα ονόματα Μακρίδα και Δρεπάνη. Όλοι όμως το γνώριζαν ως Κόρκυρα κι έμεινε να λέγεται Κέρκυρα, όπως και σήμερα. Ήταν η νύμφη Κέρκυρα, η κόρη του Ασωπού ποταμού που έδωσε το όνομά της. Αρχικά, πίστευαν ότι μιλούσαν για τον Ασωπό της Βοιωτίας. Μετά, λόγοι πολιτικοί μετέθεσαν την πατρότητα της Κέρκυρας στον Ασωπό της Πελοποννήσου, κοντά στην πόλη Φλιούντα, στα περίχωρα της Νεμέας. Μόνο που η πόλη αυτή ιδρύθηκε το αργότερο τον 6^ο π.Χ. αιώνα, ενώ την Κέρκυρα πολύ παλιότερα την πήρε από τα μέρη της ο θεός Ποσειδώνας και την πήγε στο νησί, στο οποίο δόθηκε το όνομά της. Εκεί, η νύμφη γέννησε γιο στον θεό. Τον είπαν Φαίακα.

Ως γενάρχη των Φαιάκων, αυτός ο Φαίακας ήταν εφεύρημα των ιστορικών χρόνων επειδή οι κάτοικοι του νησιού από κάποιον έπρεπε να προέρχονται. Σύμφωνα με τον αρχικό μύθο, ο Φαίακας ήταν πατέρας του Λοκρού και του Αλκίνοου, βασιλιά του νησιού την εποχή που διαδραματίζεται η Οδύσσεια. Υπήρχαν όμως άλλοι που επέμεναν ότι πατέρας του Αλκίνοου ήταν ο Ναυσίθοος, γιος του Ποσειδώνα και της Περίβοιας, κόρης του Ευρυμέδοντα ποταμού, διαφορετικής από την μητέρα του Αίανα της Σαλαμίνας.

(τελευταία επεξεργασία, 22 Απριλίου 2021)